

Ҳар бир кўнгилсиз ҳодисада сабр қилиш | Тазкия дарслари (286-дарс)

ТАЗКИЯ
286-ДАРС

Шайх Муҳаммад Содиқ Муҳаммад Юсуф роҳимаҳуллоҳнинг «Тасаввуф ҳақида тасаввур», «Рухий тарбия» 1-2-3-жузи ва «Хислатли ҳикматлар шарҳи» 1-2-3-4-5-жузи китоблари асосида бериб борилади. Мавзуларнинг тўлиқ матни билан танишиш учун китобнинг ўзига мурожаат этиш тавсия этилади.

19:00 / 15 июнь 984

يِنَاتَا : تَلَا قَ ةَمَلَسِ مَأْ نَع
ذُنْعُ نَمَ أَمْوَيَ ةَمَلَسِ وَبَأْ
هُلَلَا يُّلَصِ هَلَلَا لُؤْسَرِ
دَقَل : لَاقَفِ ، مَلَسَوِ هِيَلَعِ
يُّلَصِ هَلَلَا لُؤْسَرِ نَمَ تُعَمَسِ
أَلْوَقِ مَلَسَوِ هِيَلَعِ هَلَلَا
أَلْ « : لَاقِ ، هِبَ تُرْسَفِ

نِي مِلْسُ مَلَا نِمِ أَدَحْ أَبِي صُتْ
ذَنْعُ عَجْرَتِ سَيَفِ، ةَبِي صُمِ
مُهَلْ لَأِ: لُوقِي مُمْتِ، وَتَبِي صُمِ
يَتَبِي صُمِ يَفِي نِرْجَأِ
أَلِ، أَهْنِمِ أَرِيخِ يَلْ فُلْخِ أَوْ
مُأْتَلِاقِ، «وَبِكَلِ ذَلَعَفِ
، هُنْمِ كَلِ ذُتْ ظِفْخَفِ: ةَمَلَسِ
ةَمَلَسِ وَبَأِي فُوتِ أَمَلَفِ
مُهَلْ لَأِ: تَلُوقِ وَ، تَعَجْرَتِ سَأِ
يَتَبِي صُمِ يَفِي نِرْجَأِ
مُمْتِ، هُنْمِ أَرِيخِ يَنْ فُلْخِ أَوْ
نِمِ: تَلُوقِ يَسْفَنْ يَلِ أِتْ عَجَرِ
؟ ةَمَلَسِ يَبَأِ نِمِ رِيخِ يَلِ نِيَأِ

يَتَدْعُ تَضَقُّنَا أُمَّ لَف
هَلْ لَأُ لُؤْسَرٌ يَلَعَنَّ ذَاتُ سَا
أَنْ أَوْ مَلَّ سَوِ هَيْلَعُ هَلْ لَأُ يَلَّ ص
تَلَّ سَعَفُ ، يِلْ أَبَاهِ إِيْغَبْدَأُ
هُلُّ تَنْ ذَأُو ، ظَرْقُلَا نَمِ يَدِي
مُدَأُ ةَدَاسُ وَهُلُّ تَغَضَّ وَف
، أَهْيَلَعُ دَعَقَفُ ، فَيِلْ أَهْ وَشَح
، يِسْفَن يَلِإِ يَنْبَطْخَفُ
، هِتَلْ أَقْمُ نَمَّ عَرَفُ أُمَّ لَف
يِبْ أَمْ ، هَلْ لَأُ لُؤْسَرٌ أَيُّ تَلُّقُ
، يِفُّ ةَبْعُرْلَا كِبُ نُنْكَتُ أَلُّ نَأُ
ةَرِيغُ يِفُّ ةَأْرُمَا يَنْكَلَوُ
يَنْمِ يَرْتُ نَأُ فَاخَّأَفُ ، ةَدِي دَش

هَبُّ هَلْ لَ ا ي نُبِّ دَعُيْ ائِيْ ش
نُّس لَ ا ي فُ تُلَخ دُ ةَأُرْمَ ا نَ ا و
ا م ا م ا « : ل ا ق ف ، ل ا ي ع تُ ت ا ذ ا ن ا و
ف و س ف ة ر ي ع ل ا ن م ت ر ك ذ
ك ن م ل ج و ز ع ه ل ل ا ا ه ب ه د ي
د ق ف ن ن س ل ا ن م ت ر ك ذ ا م ا م ا و
ك ب ا ص ا ي ذ ل ا ل ث م ي ن ب ا ص ا
ل ا ي ع ل ا ن م ت ر ك ذ ا م ا م ا و
« ي ل ا ي ع ك ل ا ي ع ا م ن ا ف ،
ل و س ر ل تُ م ل س د ق ف : ت ل ا ق
ه ي ل ع ه ل ل ا ي ل ص ه ل ل ا
ل و س ر ا ه ج و ز ت ف ، م ل س و
ه ي ل ع ه ل ل ا ي ل ص ه ل ل ا

ةَمَلَسَ مُأْتَلِاقَفَ ، مَلَسَ وَيَبَابُ هَلَلَايِنَلَذَبَا دَقَفَ
هَلَلَا لُوسَرُ ، هَنَمَ أَرِيخَ ةَمَلَسَ
مَلَسَ وَيَلَعُ هَلَلَا يَلَصَ
دَمَحًا هَاوَرُ

Умму Салама розияллоху анҳодан ривоят қилинади:

«Бир куни Абу Салама Расулуллоҳ соллаллоху алайҳи васалламнинг ҳузурларидан келди-да: «Расулуллоҳ соллаллоху алайҳи васалламдан бир гап эшитиб, хурсанд бўлдим. Ул зот: «Мусулмонлардан бирига мусибат етганда истиржоъ айтса ва сўнгра «Аллоҳумма ажирни фий мусибати вахлуф лий хойром-минҳа» - «Аллоҳим, менга мусибатимда ажр бергин ва унинг ўрнига яхшироғини бергин», деса, айтгани беради», дедилар», деб айтди.

Мен буларни ёдлаб олдим. Абу Салама вафот этганида, истиржоъ айтдим ва «Аллоҳумма ажирни фий мусибати вахлуф лий хойром-минҳа» дуони ўқидим. Сўнгра ўзимча: «Энди менга Абу Саламадан яхшироғи қайда?», дедим.

Иддам чиққандан сўнг Расулуллоҳ келиб, киришга изн сўрадилар. Тери ошлаб ўтирган эдим, қўлимни ювиб, киришларига изн бердим. У зотга ичига хурмонинг юмшоқ қобиғи тўлдирилган тери ёстиқ бердим. Ўтирганларидан сўнг менга уйланмоқчи эканликларини айтдилар.

Ул зот гапларини тугатгач, мен:

«Эй Аллоҳнинг Расули, сизга рағбат қилмаслигим мумкин эмас, лекин мен жуда рашкчи аёлман, мендан сизга ёқмайдиган нарса содир бўлиб, Аллоҳнинг азобига дучор бўлмай, деб қўрқаман. Кейин

ёшим катта бўлиб қолди, бунинг устига, болаларим бор», дедим.

Расулulloҳ алайҳиссалом:

«Сен айтган рашкни Аллоҳ тезда кетказди. Ёш тўғрида гапирсанг, менинг ҳам ёшим бир ерга бориб қолди. Болаларинг бўлса, улар менинг ҳам болаларим», дедилар...

Аллоҳ менга Абу Саламининг ўрнига ундан яхши зотни - Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи васалламни берди».

Аҳмад ривоят қилган.

نَا يُرْعِشُ آلَا يَسُومُ يَبَا نَع
دَلَوَاتَام إِذَا» : لَأَقِ هَل لَأَلُوسَر
: هِتَكِئِئَالَمُ هَل لَأَلُاقِ دُبَعُ لَأ
؟ يَدْبَع دَلَوُ مُتَضَبَق
: لُوقِيَف ، مَعَن : نُولُوقِيَف
؟ إِهْدَاؤُفَ رَمَثُ مُتَضَبَق
: لُوقِيَف ، مَعَن : نُولُوقِيَف
: نُولُوقِيَف ؟ يَدْبَع لَأَقِ إِذَا م
لُوقِيَف ، عَجْرَتُ سَاوَكِ دِمَح

أَتَيْبٌ يَذْبَعُ لَأُونُبَا هَلَلَا
تَيْبٌ هُوَ مَسَوٍ، نَجَلَا يَف
يَذْمُرْتَلَا هَاوَرٍ. «ذَمَّحُ لَا

Абу Мусо розияллоху анҳудан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоху алайҳи васаллам:

«Қачон банданинг фарзанди вафот этса, Аллоҳ фаришталарига:
«Бандамнинг фарзандини олдингизми?» дейди. «Ҳа», дейишади. У
зот: «Қалбининг самарасини олдингизми?» дейди. «Ҳа», дейишади.

У зот: «Бандам нима деди?» дейди. «Сенга ҳамд ва истиржоъ
айтди», дейди.

Шунда Аллоҳ: «Жаннатда бандамга бир уй бино қилинглар ва уни
«Ҳамд уйи» деб номланглар», дейди», дедилар».

Термизий ривоят қилган.

هَلَلَا يَضَرَّ رِيْرَهُ يَبَا نَع
يَلَصُّ يَبْنَلَا لَأَقٍ: لَأَقٍ هُنَع
أِذَا: مَلَسَوٍ هِيَلَعُ هَلَلَا
مُكِدَحَ لَعَنُ غَسَسَ غَطِقُنَا
نَمَاهُنَّ إِفٍ، عَجْرَتُ سَيَلَفٍ

رَأَزَبُلَا هَاوَر . «بِيْءَا صَمْلَا

Абу Хурайра розияллоху анхудан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоху алайҳи васаллам:

«Бирортангизнинг оёқ кийимининг ипи узилса ҳам истиржоъ айтсин. Чунки у ҳам мусибатлардан», дедилар».

Баззор ривоят қилган.

Демак, каттаю кичик ҳар бир кўнгилсиз ҳодисада сабр керак: кўзининг қорачиғи, жигарбанди, боласи ўлганда ҳам, оёқ кийимининг ипи узилганда ҳам. Мусибат етгандан кейин дарҳол истиржоъ айтиб, сабр қилиш керак. Ҳамма нарса Аллоҳники ва бари Аллоҳга қайтади, деган эътиқодни маҳкам тутиш керак.

Учинчи қисм.

Ўзига озор берган кишидан интиқом олиш каби келиши ўзига боғлиқ бўлмаган, аммо кетиши унинг ихтиёрида бўлган нарсаларда сабр қилиш.

Мисол учун, бандага биров томонидан гап, ҳаракат ёки унинг жони ёки молига қарши жиноят қилиш ила озор етказилганда, жавоб чораси кўришга қодир бўла туриб, сабр қилиш.

Бу ҳақда Қуръони Каримда шундай оят келади:

سُبُلَنَا هَدَيْنَا وَقَدْ أَلَّ اللَّهُ عَلَيْنَا نَتَوَكَّلُ إِلَّا لَنَا وَمَا

الْمُتَوَكِّلُونَ فَلْيَتَوَكَّلِ اللَّهُ وَعَلَىٰ ءَاذِيْتُمْوْنَا مَا عَلَىٰ وَلِنَصْبِرْ

«Бизга нима бўптики, Аллоҳга таваккул қилмас эканмиз?! Ҳолбуки, У бизни йўлимизга ҳидоят қилди. Ва сиз берган озорларга албатта сабр қиламиз. Таваккул қилувчилар Аллоҳгагина таваккул қилсинлар» (Иброҳим сураси, 12-оят).

Аллоҳ таоло шундай марҳамат қилади:

وَأَنْفُسِكُمْ أَمْوَالِكُمْ فِي تَبْلُوتٍ ❁

وَمِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ الْكِتَابِ أُوتُوا الَّذِينَ مِنْ وَلْتَسْمَعُونَ

فَإِنَّ وَتَتَّقُوا تَصَبِرُوا وَإِنْ كَثِيرًا أذَى أَشْرَكُوا الَّذِينَ

الْأُمُورِ عَزَمَ مِنْ ذَلِكَ ١٨٦

«Албатта, молларингиз ва жонларингизда синалажаксиз. Ва албатта, сиздан олдин китоб берилганлардан ва ширк келтирганлардан кўплаб озор эшитажаксиз. Агар сабр қилсангиз ва тақво қилсангиз, албатта, бу азийматли ишлардандир» (Оли Имрон сураси, 186-оят).

«Руҳий тарбия» китобининг 2-жузи асосида тайёрланди

Ушбу китоб Ўзбекистон Республикаси Дин ишлари бўйича қўмитанинг 2021 йил 14 апрелдаги 03-07/2439-рақамли хулосаси асосида чоп этилган.